

nødvendige Uddannelse, baade i Skydning og i Gymnastik, og naar det Øjeblik er kommet, finder ogsaa jeg det rigtigt at tage Hensyn til denne Ungdom. Saadanne Bestræbelser ere ogsaa oppe i Skytteforeningerne, selv om man endnu ikke er kommen længere end til, at man har foreslaaet nye Regler for Uddannelsen i Skydning, som skulde nærme denne til den ved Hæren anvendte. Disse Regler skulde prøves i den tilstundende Sommer, og forhaabentlig ville Forsøgene falde godt ud, saa at man til næste Sommer kan komme ind paa en mere rationel Uddannelse i Skydning, end vi tidligere have haft. Efterhaanden som Tiden skrider og navnlig, naar vi nu stille Ungdommen i Udsigt, at de kunne vente nogen Godtgørelse for den Tid, de frivillig have ofret paa deres egen Uddannelse, kan der blive Tale om, at de møde saa forbedrede, at man kan nøjes med en kortere Tid, men i Øjeblikket kan man det ikke.

Det ærede Medlem siger, at ved de specielle Vaaben er Uddannelsen alt for lang. Efter Forslagets Forudsætninger skulde Uddannelsen ved Fodfolket tage 180 Dage, ved Rytteriet 240 Dage, ved Fodartilleriet 240 Dage og ved Feltartilleriet 280—365 Dage, og det er de Tal og Bestemmelser, man maa regne med. Der maa nødvendigvis blive en Del, som faar en noget længere Tjeneste, i og for sig ikke saa meget for deres Uddannelses Skyld, som fordi det er nødvendigt at have Mandskab inde til forskellig Tjeneste, hvad enten det nu er Vagttjeneste eller Pasning af det Materiel eller de Heste, man har til Raadighed.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at Flaaden efter hans Formening indest kunde udrette mod de store Kampskibe. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret heri. Der er ikke Tvivl om, at Torpedoen er et meget farligt Vaaben mod de store Kampskibe, og hvis det lykkes at tilvejebringe et Tilflugtssted som det tilsigtede i Smaalandsøhavet for en Eskadre af Torpedobaade og Undervandsbaade, og hvis en saadan Eskadre kan vove sig ud, fordi den er støttet af Kystforsvarsskibe, til hvilke den kan trække sig ind, hvis den bliver fulgt af fjendtlige Fartøjer, vil den have god Udsigt til at kunne udrette endogsaa meget betydelig Skade paa de store Kampskibe. Jeg tror derfor, man ingenlunde skal underkende den Betydning, som Udviklingen af vor Flaade vil kunne faa for Forsvaret.

Det ærede Medlem siger, at vi skulle jo ikke have andet end et Neutralitets-

forsvar, og af den Grund maa vi kunne nøjes med en kortere Uddannelsestid. Men hvis Forholdet, saaledes som det er antydet fra flere Medlemmers Side her i Salen, bliver det, at man ikke vil give det levende Værn faste Støttepunkter, kommer det til at optræde under nøjagtigt samme Vilkaar som Angriberen, og saa gaar det ikke an, at det i mindste Maade er denne underlegent, hverken med Hensyn til Uddannelse eller med Hensyn til det Antal Befalingsmænd, det har til at lede sig. Nej, netop naar man vil indskrænke Uddannelsestiden — og jeg forstaar jo meget godt de Betragtninger, som ligge til Grund derfor, jeg kan naturligvis ogsaa for saa vidt billige dem, og Tid efter anden i Aarens Løb, naar vi have faaet nye Hærløve, er jo ogsaa Uddannelsestiden indskrænket —, maa man lægge endnu mere Vægt end ellers paa faste Støttepunkter. Det ærede Medlem udtalte, at navnlig den sidste Genindkaldelse paa 6 Dage i Værnepligtstiden fra det 9de til det 12te Aar efter hans Formening var ganske overflødig eller i alt Fald kunde erstattes ved Øvelser ude paa Skydebanerne, til hvilke man havde tilkaldt Hærens Befalingsmænd. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem har Ret i dette, men det kan jo blive Genstand for nærmere Overvejelse.

Derimod er der en af det ærede Medlems Betragtninger, som jeg ganske kan tiltræde. Det ærede Medlem sagde, der skulde være noget mere Forbindelse mellem Hæren og Skytteforeningerne. Det finder jeg ganske fortræffeligt. At Hærens Befalingsmænd kom ud paa Skydebanerne og fik baade den Ungdom, som skal ind til Uddannelse, og den, som har været inde til Tjeneste, i Tale, vilde ganske sikkert have overordentlig stor Betydning for Forholdet mellem Befolkningen og Hæren. Men det er jo ikke tilstrækkeligt, at der muligvis fra Hærens Side er Villighed dertil, der maa ogsaa være det fra Skytteforeningernes Side. Det maa ikke fra deres Side faa Udseende af, at det er en Tvang, der paalægges dem. Men efterhaanden, som Tiden skrider, og efterhaanden som man kommer ind paa en mere rationel Skydning i Skytteforeningerne og stiller Krav om nogen Godtgørelse for den Uddannelse, man har faaet inden Uddannelsen i Hæren, kommer Samarbejdet ganske af sig selv. Thi det er givet, at den Uddannelse, man har faaet, skal man aflægge Vidnesbyrd om, og det maa selvfølgelig aflægges for Hærens Befalingsmænd. Men hvor man kan bidrage til Samarbejde